

رهبر معظم انقلاب در دیدار تولیدکنندگان، کارآفرینان و فعالان عرصه‌های دانش بنیان:

کشور بدون فعالیت بنگاه‌های خصوصی اداره نخواهد شد

رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار صدها تن از تولیدکنندگان، کارآفرینان و فعالان عرصه‌های دانش بنیان، آینده روشن کشور را نیازمند رشد سریع و مستمر اقتصادی خواندند و با اشاره به اولویت پیشرفت اقتصادی توأم با عدالت در برنامه هفتم توسعه، به تبیین دلایل و الزامات رشد اقتصادی پرداختند و تأکید کردند: حل مشکلات محسوس معیشتی و دشواری‌های زندگی خانوارها، رشد اقتصادی را کاملاً ضروری کرده است. به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر مقام معظم رهبری، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای با ابراز خرسندی از روحیه، نگاه امیدوارانه و فعالیت‌های ملموس فعالان عرصه تولید و کارآفرینی گفتند: همان‌گونه که بارها گفته شده، استعداد و ظرفیت رشد کشور با توجه به منابع خدادادی، موقعیت جغرافیایی و بین‌المللی و سیاسی و به خصوص نیروی انسانی، بسیار بالا و در عرصه‌هایی استثنایی است و به همین علت، آینده ملت و دورنمای پیشرفت ایران بسیار روشن‌تر از پیش‌بینی‌های کنونی است. ایشان، نامگذاری سال جاری به نام سال «تولید؛ دانش بنیان، اشتغال آفرین» را تا حدودی ناشی از دیدار سال گذشته با فعالان اقتصادی خواندند و افزودند: نمایشگاهی که دو روز قبل بازدید شد، نشان می‌داد کارهای نسبتاً خوبی در زمینه شعار سال انجام شده، ضمن اینکه سخنان فعالان اقتصادی در این دیدار درباره پیشرفت اقتصادی کشور، امیدها و نویدهای خوبی می‌دهد و شاخص‌های رسمی نیمه اول سال ۱۴۰۱ هم عمدتاً نشان‌دهنده حرکت و رشد است. ایشان به مسئولان دولتی حاضر در دیدار، به خصوص معاون اول رئیس‌جمهوری گفتند: برای پیگیری مطالب و حل گلیه‌ها و توقعات بحق فعالان اقتصادی در این دیدار، کارگروه‌هایی با حضور فعالان اقتصادی تشکیل دهید و با پیگیری مستمر، مشکلات را علاج کنید که در این صورت، رشد اقتصادی کشور هم محقق خواهد شد. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای با اشاره به برخی توقعات تولیدگران از ایشان افزودند: البته روش بنده ورود به مسائل اجرایی نیست اما راه را نشان می‌دهم و با اصرار و تأکید، آنها را دنبال می‌کنم.

رهبر معظم انقلاب در ادامه سخنان‌شان در دیدار با تولیدگران، کارآفرینان و فعالان عرصه‌های دانش بنیان به تبیین حرف اصلی و مهم خود یعنی ضرورت رشد اقتصادی سریع و مستمر پرداختند. عقب‌ماندگی کشور در دهه ۹۰ و تعطیلی نسبی مسائل اقتصادی در برخی سال‌های این دهه و در نتیجه شاخص‌های منفی در بخش‌های مختلف، واقعیت مهمی بود که ایشان در بیان ضرورت رشد سریع و مستمر اقتصادی، روی آن انگشت گذاشتند. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای ضعف‌های مدیریتی و مسائلی نظیر تحریم‌ها و تمرکز کشور بر مسأله هسته‌ای و در نتیجه شرطی شدن اقتصاد را از جمله علل مهم عقب‌ماندگی اقتصادی در دهه ۹۰ برشمردند.

ادامه در صفحه ۳

قیمت‌گذاری به چه قیمتی |بهمن دانایی|

بدون هیچ تردیدی باید قبول کرد وجود نهاد دولت و نیز مجلسی برای قانونگذاری از ضرورت‌های زندگی جمعی انسان بوده و هست و اصولاً تأسیس این نهادها به دلیل نیاز انسان و جامعه‌های انسانی به آنها است. نهاد دولت به مثابه عامل اجرایی در امور گوناگون وظایفی بر دوش دارد و نیز اختیاراتی دارد که کف و سقف آن در قانون اساسی هر کشور از جمله کشور ایران تعیین شده است. در قانون اساسی تأکید شده است نهاد دولت حق عدول از این وظایف را ندارد و نیز حق ندارد با تصویب قانون و مقررات و نیز تأسیس نهادهایی در عمل فراتر از اختیارات عمل کرده و فضای کار و فعالیت شهروندان را با محدودیت همراه سازد. این یک حقیقت است که برخی جامعه‌های انسانی و برخی کشورها در این راه بیشتر از دیگر کشورها پیشرفته و دولت‌ها در چارچوب‌های قانونی و در دامنه اختیارات عمل می‌کنند و در برخی از کشورها اما دولت‌ها به دلایل گوناگون فراتر از اختیارات مندرج در قانون اساسی رفتار می‌کنند.

ادامه در صفحه ۲

حق خصوصی؛ حق دولت |محمد صادق جنان صفت|

دولت‌های ایران تا هنگامی که روزهای طلایی شیر درآمد صادرات نفت خام باز بود و خزانه بانک مرکزی با دلار و خزانه دولت با ریال لبریز می‌شد این حق را برای خود لحاظ کرده بودند بخشی از درآمد یادشده را به ویژه بخشی از دلار را با قیمت‌های زیر بازار آزاد به واردکنندگان بدهند تا آنها با آسودگی خیال واردات انجام دهند. هدف از این راهبرد این بود که بازار کالاهای اساسی در مسیر ارزان‌سازی گام بردارد. تجربه دهه‌های تازه سپری شده نشان می‌دهد این خواست دولت هرگز لباس عمل نپوشید و قیمت‌ها آرام نگرفتند و تنها برخی از کسانی که به رانت دلار ارزان دسترسی پیدا کردند فربه شدند و در تجارت انحصار چند قطبی ساختند. روزگاری هم که به هردلیل درآمد نفت خام روندی کاهنده را تجربه کرده و خزانه دولت و خزانه بانک مرکزی با شوک روبرو شده است دولت برای تنظیم بازار از راهبرد آزاردهنده تثبیت قیمت‌ها استفاده کرده و تولیدکنندگان را وادار کرده‌اند قیمت کالاهای تولیدی خود را با قیمتی که نهادهای دولتی که کارشناسان آنها سابقه‌های اندک دارند به بازار عرضه کنند.

ادامه در صفحه ۲

در صفحات دیگر می‌خوانید:

چرا واردات بخش خصوصی

۳.۵ برابر شد

صفحه ۸

نفس‌های پایانی تولید

شکر در کشور

صفحه ۷

رکورد روزانه تصفیه شکر

در صنعت نیشکر شکسته شد

صفحه ۶

بازی‌های سیاستی

و شکر در ایران

صفحه ۴

قیمت گذاری به چه قیمتی

پولت را بیاور من مدیریت می‌کنم. تجربه جهانی نشان می‌دهد مدیریت دولتی بسیار ناکارآمدتر از مدیریت خصوصی است و به همین دلیل بوده و هست که دنیا به سوی خصوصی‌سازی می‌رود تا از منابع موجود بهترین و بهینه‌ترین بهره‌برداری را داشته باشد اما در ایران چرخ برعکس می‌چرخد و دولت اراده کرده است دوباره همه چیز را بسازد. واقعیت این است که انواع دخالت‌های دولت در امر فعالیت اقتصادی در بلندمدت به سود واردات بوده و تولید داخلی به دلیل اسارت در اندیشه دولتمردان از رقابت بازمانده و به این ترتیب ریشه تولید داخلی خشک می‌شود و دخالت‌های دولت به کاهش انگیزه نوآوری منجر می‌شود و راه رانت و فساد را هموار می‌کند، سرمایه‌گذار را از میدان دور می‌کند و به تولید ملی آسیب می‌رساند. ما می‌پرسیم: قیمت گذاری دستوری به چه قیمتی؟

قند و شکر ایران از این داستان‌های تلخ بسیار رخ داده است و یکی از دلایل فرار و فرودهای بهت‌آور در این صنعت همین دستوری اداره کردن این فعالیت است. دولت‌ها خودشان قیمت چغندر قند را تعیین می‌کنند و از کارخانه‌ها می‌خواهند با همین قیمت دستوری از کشاورزان خریداری شود. این قیمت دستوری انگیزه‌ای برای چغندرکاران زحمتکش فراهم نمی‌کند تا با کمی سرمایه‌گذاری چغندر باکیفیت بالاتر تولید کنند و به کارخانه‌ها نیز انگیزه نمی‌دهد رفتار بهینه داشته باشند. قیمت‌گذاری دستوری راه را برای سرمایه‌گذاری تازه می‌بندد. صاحبان سرمایه باهوش‌تر از این هستند که سرمایه خود را به بخشی ببرند که اختیار تولید و قیمت در اختیار دیگران باشد و او تنها سرمایه‌اش را بیاورد. این چه منطقی است که نهاد دولت دنبال می‌کند که تو

ادامه از صفحه اول

نهاد دولت در ایران متأسفانه به دلیل اینکه به درآمد بزرگ حاصل از صادرات نفت دست داشته و هنوز نیز دارد و نیز به دلیل ضعف تشکیلات و سازمان‌های خصوصی توانسته است به مرور برای خود اختیاراتی تازه تعریف کرده و در همه امور دخالت کند. دولت‌های ایران دخالت در اقتصاد را به بهانه‌های گوناگون از جمله اینکه باید از حقوق مصرف‌کنندگان در برابر تولیدکنندگان حمایت کند را در دستور کار داشته و دارد.

استفاده از ابزار منسوخ و کهنه شده قیمت‌گذاری دستوری و اراده برای کنترل همه فعالیت‌های اقتصادی از ابتدا تا انتهای فرآیند تولید و توزیع و تعیین دستور عمل برای هر بخش از اقتصاد همین کاری است که نهاد دولت در ایران انجام می‌دهد و شرایط را برای فعالان اقتصادی غیرقابل تحمل می‌کند. تجربه نشان داده است این راهبرد آسیب‌های جدی به اقتصاد و اخلاق و رفتار کنشگران می‌گذارد و نتیجه‌ای جز رانت‌زایی برای گروهی خاص و فساد اقتصادی ندارد.

وقتی یک تولیدکننده باید مطیع و فرمانبر کسانی باشد که از دور دستی بر آتش دارند به مرور از انگیزه‌های رقابت جویی و کارآمدتر دور شده و همه مسائل را وا می‌نهد. این معنی ندارد که مدیرانی باتجربه و استخوان خرد کرده در صنایع را تابعی از اراده سیاسی کارشناسانی کنیم که خود بر اساس دستورهای سیاستمداران بالاتر فکر می‌کنند و تصمیم می‌گیرند. در داستان

حق خصوصی؛ حق دولت

ادامه از صفحه اول

به این ترتیب بازهم راه برای واردکنندگان و انحصارگران هموارتر شده است... آنها با خرید ارزان شکر داخلی و نیز با واردات بخشی از شکر بازهم مصرف‌کنندگان را در تنگنا قرار داده و تولید داخلی را با دردهای عجیب روبه‌رو می‌کنند.

دولت‌ها برای مداخله در کسب و کار ایرانیان در این دهه‌ها ابزارهایی اختراع کرده و تأکید کرده‌اند استفاده از این ابزارها برای یک دوره گذر و عبور از بحران است اما پس از اجرای قانون‌ها و مقرراتی که برخی از آنها با اساس و پایه‌های اقتصادی مواد قانون اساسی تناقض بنیادین دارد را حق مسلم خود فرض کرده و دایمی می‌کنند. بدترین نوع مداخله دولتی در کسب و کارهای خصوصی همان قیمت‌گذاری دستوری یا قیمت‌گذاری اداری است که بنیاد آن در اواسط دهه ۱۳۵۰ در رژیم گذشته و با تأسیس مرکز قیمت‌گذاری در وزارت بازرگانی وقت گذاشتند. این راهبرد به دهان مدیران انقلابی خوش آمد و

تمام کنند. مگر سازمان حمایت چند کارشناس متخصص دارد که بتواند جزییات هزینه تولید چغندر و نیز سایر نهاده‌های کشت این محصول و نیز ضریب استحصال چغندر به قند و شکر را از نظر کارشناسی و تجربی و فهم دانش آن بدانند و برای قیمت تمام شده چغندر تعیین تکلیف کنند و نیز جزییات تبدیل چغندر به قند و تفاوت‌های هر کارخانه را با دیگر کارخانه‌ها بدانند تا بتوانند قیمت تمام شده شکر را در بیاورند؟ از سوی دیگر اگر این وضعیت را به سایر کالاهای اساسی و نیز کالاهای دیگر تعمیم دهیم معلوم است که توان کارشناسی سازمان حمایت کفاف نمی‌دهد و به این ترتیب است که شریط بد و بدتر می‌شود. این نکته بدیهی اما از سوی دولت‌ها نادیده گرفته می‌شود و بر کار تولید گره می‌افتد. دولت‌ها حق ندارند به هیچ بهانه‌ای حق کسب و کار را از شهروندان سلب کنند و تنها حقی که دارند برخورد با تخلف آن هم پس از وقوع تخلف و اثبات در دادگاه صالحه است.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی با تأسیس سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان که تناقض در نام آن نیز دیده می‌شود کار را ادامه داده‌اند. با وجودی که در این ۴ دهه صدها نهاد خصوصی و نیز صدها فعال اقتصادی و ده‌ها اقتصاددان به دولت‌ها هشدار داده‌اند که این سازمان و اختیارات آن ورود بخش دولتی به حوزه نهاد خصوصی است و دولت‌ها حق ندارند به عرصه خصوصی وارد شده و حق آنها را به سود دولت به دست آورده‌اند. واقعیت این است که عرف جهانی و عرف ملی و آموزه‌های اسلامی هرگز به دولت‌ها اجازه نمی‌دهند حق نهادهای خصوصی را سلب کرده و به بهانه اینکه می‌خواهند قیمت کالاها را کنترل کنند راه نوآوری و راه رقابت ناب میان تولیدکنندگان را ببندند.

داستان تلخ قیمت‌گذاری روی اقتصاد شکر در همه این دهه باید برای دولت‌ها از جمله دولت سیزدهم عبرت‌انگیز باشد و با دقت پیامدهای این رفتار را بررسی کرده و و کار دخالت را

رهبر معظم انقلاب در دیدار تولیدکنندگان، کارآفرینان و فعالان عرصه‌های دانش‌بنیان:

کشور بدون فعالیت بنگاه‌های خصوصی اداره نخواهد شد

ادامه از صفحه اول

ایشان جبران این عقب‌ماندگی را نیازمند تلاش پیگیر و رشد مستمر اقتصادی حداقل در ۱۰ سال دانستند و گفتند: به همین علت در برنامه هفتم توسعه، پیشرفت اقتصادی را البته توأم با عدالت در اولویت قرار دادیم، چراکه عدالت مهم است و اگر نباشد، پیشرفت حقیقی صورت نگرفته است، ضمن اینکه میزان رشد متوسط هم ۸ درصد قرار داده شده که اگر محقق شود، پیشرفت خوبی در ۵ سال آینده رخ خواهد داد.

رهبر معظم انقلاب در تبیین چرایی نیاز به رشد سریع و مستمر اقتصادی، همه مسؤولان دولتی و حاکمیتی، تولیدگران و فعالان اقتصادی را به تمرکز و دقت در ۴ دلیل عمده فراخواندند. دلیل اول، مشکلات محسوس معیشتی مردم و دشواری‌های موجود در رفاه خانوارها بود. ایشان این مشکلات را دلیل بسیار مهمی برای درک ضرورت رشد سریع اقتصادی خواندند و گفتند: رفع فقر و مشکلات معیشتی مردم و تأمین رفاه و آسایش آنان، بدون رشد اقتصادی علاج‌پذیر نیست و همه مسؤولان و افراد دارای توانایی‌های مدیریتی، فکری و مالی، در این زمینه مسؤولیت سنگینی دارند. ضرورت ارتقای جایگاه ایران در اقتصاد منطقه و جهان و ایجاد اشتغال برای میلیون‌ها فارغ‌التحصیل دو دلیل دیگری بود که رهبر انقلاب در این زمینه بیان کردند. ایشان گفتند: وجود جوان متخصص تحصیلکرده افتخار است اما بیکاری او باعث سرفکندگی است. جوان کارآمد تحصیلکرده از کشور، شغل و امکان پیشرفت علمی می‌خواهد و بدون ایجاد شغل برای آنان نباید بگوییم چرا مهاجرت می‌کنند و طبعاً ایجاد شغل برای این مجموعه عظیم متخصص و توانمند جوان، رشد سریع و مستمر اقتصادی می‌طلبد.

دلیل چهارم رهبر معظم انقلاب در تبیین ضرورت رشد اقتصادی، وضع مبهم جمعیت کشور به‌لحاظ جوانی در آینده‌ای نه چندان دور بود. ایشان گفتند: جمعیت جوان کشور بحمدالله اکنون خوب است اما با روند فعلی فرزندآوری، آینده جمعیتی، به این لحاظ مبهم است. بنابراین باید با رشد سریع و مستمر، کشور را ثروتمند کنیم؛ زیرا در روزی که جوان به اندازه کافی نداشته باشیم، ثروتمند شدن کشور ممکن نیست.

بخش بعدی سخنان رهبر معظم انقلاب به بیان الزامات و لوازم تحقق رشد اقتصادی اختصاص داشت. الزاماتی که بخشی از آنها به مسؤولان، برخی به فعالان اقتصادی و بخشی هم به مردم مربوط می‌شود. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در این زمینه «افزایش سرمایه‌گذاری برای تولید» و «ارتقاء بهره‌وری» را دو رکن مهم و الزام اساسی رشد اقتصادی خواندند و گفتند: در برخی بخش‌ها از جمله چگونگی مصرف منابع طبیعی، بهره‌وری واقعاً پایین است. «وجود چشم‌انداز راهبردی و برنامه بلندمدت در دستگاه‌های اجرایی و حکومتی» الزام دیگری بود که رهبر معظم انقلاب به آن اشاره کردند و گفتند: مسؤولان معمولاً می‌گویند برنامه‌های درازمدت دارند، اما اگر داریم، نباید دچار روزمرگی و تغییر چندروزه حرف‌ها باشیم؛ چراکه این روزمرگی به همه‌جا و همه‌چیز ضربه می‌زند.

«حمایت دستگاه‌های اجرایی از بخش خصوصی» ضرورت دیگری بود که ایشان به مسؤولان حاکمیتی گوشزد کردند. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در این زمینه دولتی کردن همه کارها در اوایل انقلاب را خطایی مهم خواندند و گفتند: کشور بدون فعالیت بنگاه‌های خصوصی اداره نخواهد شد و این بنگاه‌ها نیز بدون حمایت حاکمیت وارد میدان نمی‌شوند و اگر هم بشوند، موفق نخواهند بود. ایشان سیاست‌های اصل ۴۴ را دقیق و مورد تأیید عناصر علاقه‌مند به عدالت اجتماعی خواندند و گفتند: برخی برادران خوب و خوش‌نیت، به این سیاست‌ها اعتراض دارند که این اعتراض درست نیست، البته در چند دولت، متأسفانه به این سیاست‌ها به درستی عمل نشد که لازم است با دقت، مراقبت، مدیریت و نظم و انضباط کاری، سیاست‌های کلی اصل ۴۴ اجرایی شود.

«ارتقاء دانش و فناوری» دیگر الزام مهم رشد اقتصادی بود که رهبر معظم انقلاب به آن پرداختند و توجه دانشگاه‌ها و مراکز علمی-پژوهشی را به آن جلب کردند. ایشان موفقیت‌های

نباید دچار روزمرگی و تغییر چندروزه حرف‌ها باشیم؛ چراکه این روزمرگی به همه‌جا و همه‌چیز ضربه می‌زند.

تصمیم‌گیری‌های متناقض را علاج کنید. گاهی دو دستگاه که هر دو نیز در جلسه هیأت دولت دور یک میز می‌نشینند، تصمیم‌های خلاف و متضاد یکدیگر اعلام می‌کنند.

دولتی کردن همه کارها در اوایل انقلاب را خطایی مهم خواندند

امروز را در بسیاری از بخش‌ها، ناشی از آغاز نهضت علمی در حدود پانزده سال قبل دانستند و افزودند: جوانان دانشمند باید از خطوط مقدم علم جهانی هم بگذرند و تحقق این آرزو را زمینه‌سازی کنند که ۵۰ سال بعد، اگر کسی خواست از تازه‌های علم با خبر شود، مجبور باشد زبان فارسی یاد بگیرد. «افزایش بهره‌وری» در همه بخش‌ها از جمله در فعالیت نیروها و کارمندان دستگاه‌های دولتی و در چگونگی مصرف منابع طبیعی از جمله آب نیز در بحث الزامات رشد اقتصادی، مورد تبیین رهبر معظم انقلاب قرار گرفت. ایشان «رقابت‌پذیر کردن کالاها و خدمات» با افزایش کیفیت و کاهش قیمت محصول نهایی را از دیگر لوازم رشد اقتصادی کشور برشمردند و گفتند: این مسأله در عرصه صادرات اهمیت فراوانی دارد. «بهبود محیط کسب‌وکار» ششمین الزام دستیابی به رشد اقتصادی بالا و پایدار بود که رهبر معظم انقلاب برای چندمین بار بر آن تأکید کردند و گفتند: باید کاری کنیم که مردم بتوانند به راحتی، تولید و کسب‌وکار و داد و ستد کنند. ایشان تصمیم‌های متناقض و تغییرات مکرر قوانین و مقررات را از جمله موانع بهبود محیط کسب‌وکار برشمردند و افزودند: تصمیم‌گیری‌های متناقض را علاج کنید. گاهی دو دستگاه که هر دو نیز در جلسه هیأت دولت دور یک میز می‌نشینند، تصمیم‌های خلاف و متضاد یکدیگر اعلام می‌کنند. همچنین گاهی مقرراتی در دولت اعلام می‌شود اما ناگهان با برخاستن صدایی از مجلس، آن کار که مدتی نیز برای آن برنامه‌ریزی شده، لغو می‌شود که این اشکال که مخاطب آن هم دولت و هم مجلس هستند، باید اصلاح شود. «علاج راه دراز و پر پیچ‌وخم فرآیندهای اداری» نکته دیگری بود که حضرت آیت‌الله خامنه‌ای به آن اشاره کردند و افزودند: در زمینه پنجره واحد خدمات کارهای خوبی انجام شده است که در سایر بخش‌ها نیز باید گسترش یابد، البته مقررات‌زدایی به معنای مراقبت‌زدایی نیست. ایشان مداخلات سلیقه‌ای نهادهای نظارتی و غیرنظارتی را از دیگر موانع بهبود محیط کسب‌وکار دانستند و افزودند: مداخله قانونی در موارد خلاف باید انجام بگیرد اما مداخلات سلیقه‌ای و بی‌مورد و دخالت‌هایی که برخی نهادها بدون الزامات قانونی در کار مردم می‌کنند،

باید رفع شود. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، اهتمام به تأمین مالی فعالیت‌های بخش خصوصی را نیز مورد تأکید قرار دادند و خاطرنشان کردند: اساس تشکیل صندوق توسعه، برای کمک به بخش خصوصی بود اما از بدو تشکیل تاکنون، هرگاه کار دولت‌های مختلف گره خورده و مجوز قانونی برای برداشت از صندوق نداشتند، برای استفاده فراقانونی به بنده مراجعه می‌کنند که این کار، هم اشکال فنی و هم اشکال نتیجه‌ای دارد. رهبر معظم انقلاب پس از برشمردن عوامل مؤثر در بهبود محیط کسب‌وکار، انضباط مالی در بودجه را الزام دیگری برای رشد اقتصادی خواندند و گفتند: بودجه دچار مشکلات ساختاری است و کسری بودجه یکی از مشکل‌سازترین مسائل برای اقتصاد کشور است که از جمله اهداف جلسه شورای عالی اقتصادی سران قوا حل همین مشکل بود اما هنوز برطرف نشده است. ایشان افزودند: در مسأله کسری بودجه، موضوع تعهدات مالی بدون وجود منابع قابل‌اطمینان کاملاً مؤثر است و باید متوقف شود. البته گاهی این تعهدات از طرف خود دولت داده می‌شود اما از آن بدتر خواسته‌های مجلس است که موارد زیادی تعهد بدون منابع مطمئن به دولت تحمیل می‌شود. رفع موانع در واگذاری مدیریت‌ها به مردم، پرهیز بخش دولتی از رقابت با بخش خصوصی و جلوگیری از واردات بی‌رویه، سه الزام دیگری بود که رهبر معظم انقلاب برای تحقق رشد اقتصادی به آنها اشاره کردند. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در بخش پایانی سخنان‌شان سه تذکر بیان کردند: ۱- رقابت مثبت در بخش خصوصی پیش‌برنده است اما بنگاه‌های اقتصادی خصوصی عرصه رقابت را از همکاری به‌ویژه در کارهای اقتصادی خارج کشور جدا کنند و در کارهای بزرگ با یکدیگر هم‌افزایی کنند. ۲- دستگاه‌های دولتی، شرکت‌های کوچک و متوسط را که نقش زیادی در ایجاد اشتغال و ارزش‌افزوده دارند، مورد توجه قرار دهند و بنگاه‌های بزرگ در زنجیره تولید خود به آنها کمک کنند. ۳- مسأله تعاونی‌های تولید می‌تواند یکی از گره‌گشاترین کارها برای ایجاد اشتغال و به خصوص ایجاد عدالت اقتصادی در کشور باشد. رهبر انقلاب اسلامی در پایان سخنان‌شان گفتند: مسؤولان دولتی با همه وجود در حال کار و تلاش بسیار خوب هستند البته باید جهت‌گیری‌ها و اقدامات را به گونه‌ای مراقبت کنند که نتایج مطلوبی به‌دنبال داشته باشد. در این دیدار ۱۴ نفر از فعالان تولید و کارآفرینی و عرصه‌های دانش‌بنیان بخش خصوصی در حوزه‌های تجهیزات پیشرفته پزشکی، دندانپزشکی و داروسازی، خدمات فنی و مهندسی، صنایع چوب و سلولزی، صنعت نوشت‌افزار، کشاورزی و صنایع آبریزوری و آب‌شیرین‌کن، ساخت تجهیزات بخش انرژی‌های تجدیدپذیر و سلول‌های خورشیدی، صنایع نفت و گاز، محصولات پتروشیمی، پردازش اطلاعات و هوش مصنوعی، کسب‌وکارهای دیجیتال، صنعت فرش و نساجی به‌مدت یک ساعت و نیم، گزارشی از موفقیت‌ها، دستاوردها، تولیدات و همچنین برخی گرایه‌ها و مشکلات حوزه‌های کاری خود ارائه و پیشنهادهایی را نیز بیان کردند. ایجاد پنجره واحد خدمات دولتی به تولیدکنندگان، ارتقای شیوه تعامل دستگاه‌ها با شتاب‌دهنده‌ها، تشکیل کنسرسیوم‌های دولتی و خصوصی به‌منظور اجرای پروژه‌های بزرگ و نیمه‌تمام، ایجاد ساختار واحد تصمیم‌گیری و مدیریت در حوزه صادرات خدمات مهندسی، اصلاح قوانین مربوط به امور واگذاری اراضی در بخش کشاورزی، تعیین برنامه جدی و ارتقای سرمایه‌گذاری در زمینه فناوری هوش مصنوعی، ساماندهی فعالان غیررسمی حوزه صنعت، تشکیل کارگروه ملی نوشت‌افزار، حل مشکل سرمایه در گردش واحدهای تولیدی، پرهیز از قیمت‌گذاری دستوری در مواردی که از ارز دولتی استفاده نمی‌شود، مدیریت مصرف انرژی و تخصیص بهینه یارانه سوخت، تأکید بر به رسمیت شناخته شدن مالکیت معنوی به خصوص در فناوری‌های دیجیتال، بازسازی کارخانجات مادر در صنایعی همچون نساجی از جمله نظرات مطرح شده از زبان تولیدکنندگان در این دیدار بود.

بازی های سیاستی و شکر در ایران

صنعت قند و شکر ایران سابقه ای طولانی دارد. اقتصاد شکر همیشه یک اقتصاد سیاسی بوده و هست. وضعیت این صنعت گونه ای است که با کمترین ثبات از نظر سیاست گذاری روبه رو بوده است. تغییر مدیران در وزارتخانه جهاد کشاورزی به مثابه متولی تولید محصولات غذایی از جمله شکر و تغییرات نرخ ارز و مهم تر از آن تفاوت نرخ دلار تثبیتی برای واردات و قیمت دلار در بازار آزاد راه را برای رانت در این صنعت هموار کرده است. این وضعیت راه را برای اعمال نفوذ گروهی از کسانی که به هر حال در برخی محل های تصمیم سازی به لحاظ اندیشه ای و حتی به لحاظ اجرایی نفوذ داشته و دارند واردات رانتی و وارداتی که به زیان اقتصاد تولید داخلی است هموار کرده و این صنعت را با آشفتگی روبه رو کرده است.

ایران مستعد است

ایران یکی از هفت کشور جهان است که از نظر تنوع اقلیمی و عرض جغرافیایی، از شرایط تولید شکر از هر دو محصول چغندر قند و نیشکر برخوردار است؛ اما برخلاف آمار جهانی سهم تولید شکر با پایه چغندر قند نسبت به نیشکر بیشتر است و حدود ۶۰ درصد از شکر تولیدی در ایران، از فراوری چغندر حاصل می شود. از نظر تکنولوژی، صنعت شکر در کشور وضعیت بدی ندارد. در ایران در مجموع ۳۵ کارخانه تولید شکر چغندری و ۹ کارخانه شکر نیشکری تأسیس شده است. عمده تولید شکر کشور در کشت بهاره اتفاق می افتد. از مجموع ۸ میلیون چغندر ورودی به کارخانه های قند و شکر بیش از ۷ میلیون معادل ۹۰ درصد مربوط به کشت بهاره و مابقی مربوط به کشت پاییزه است. نیاز سالانه کشور به مصرف شکر حدود ۲ تا ۲/۲ میلیون تن بوده که مقدار تولید سالانه حدود ۱/۶ میلیون تن است. با توجه به اینکه ظرفیت تولید بهاره شکر با پایه چغندر قند یک میلیون تن و ظرفیت تولید شکر با پایه نیشکر نیز بین ۰/۹ تا ۱ میلیون تن است، کسری تولید شکر از طریق کشت پاییزه و واردات تأمین می شود.

اقتصاد شکر در جهان

بر اساس پیش بینی های OECD و FAO، در آغاز دوره چشم انداز (۲۰۱۷ تا ۲۰۲۶) قیمت های بین المللی شکر در سطح بالایی قرار خواهند داشت، با این حال

نگرانی های ناشی از اثرات مصرف بیش از اندازه شکر بر سلامت منجر شده برخی کشورها برای کاهش مصرف این محصولات، مالیات هایی را بر نوشیدنی های شیرین اعمال کنند. بر این اساس طی دهه آینده برای مصرف کشورهای توسعه یافته رشدی پیش بینی نمی شود. با این حال، تقاضای شکر در کشورهای در حال توسعه به رشد سریع خود ادامه می دهد که این امر نیز در وهله اول ناشی از افزایش درآمدها، شهرنشینی و جمعیت در حال رشد است؛ البته باید در نظر گرفت که با وجود این تفاوت هایی بین کشورها وجود دارد. مصرف سرانه شکر در مناطق شهرنشین کشورهای آفریقایی و آسیایی در گذشته پایین بوده و چشم انداز رشد آنها نسبت به سایر مناطق بالاتر است. در تجارت جهانی شکر، برزیل جایگاه بزرگ ترین کشور صادرکننده را به خود اختصاص داده است و چین نیز در واردات شکر رتبه اول را دارد.

وضعیت تولید چغندر، نیشکر و شکر از سال ۱۳۹۰ تا ۱۴۰۰

بر اساس برخی برآوردها تقاضای سالانه داخلی برای شکر حدود ۲/۲ میلیون تن است که از این مقدار، شرکت های داخلی توانایی پوشش ۹۱ درصد سهم عرضه این محصول را با تولید مستقیم شکر از چغندر قند و نیشکر دارند. طبق آمارها میزان تولید شکر شرکت های فعال در این حوزه تا اواخر اسفندماه سال ۹۹ حدود یک میلیون و ۶۰۰ هزار تن و میزان واردات هم یک میلیون و ۱۴۰۰ تن بوده است. بر اساس همین آمارها تا پایان سال ۱۴۰۰ هم حدود یک میلیون و ۵۰۰ هزار تن شکر در کشور تولید کرده ایم و همزمان طی این مدت یک میلیون و ۴۰۰ هزار تن از این محصول به صورت واردات به بازارهای داخلی تزریق شده است.

در چرخه تولید قند و شکر مهم ترین گام، تأمین نهاده های اولیه آن یعنی چغندر قند و نیشکر است، به همین دلیل این صنعت وابستگی بسیار شدیدی به بخش کشاورزی دارد و توانایی ها و پتانسیل های موجود در زمینه زراعت این محصولات مستقیماً روی این صنعت تأثیرگذار است. در این بین، سهم هر یک از نهاده های چغندر قند و نیشکر در میزان تولید قند و شکر به ترتیب ۵۲ و ۴۸ درصد است.

پیش بینی می شود پس از آن مقداری افت داشته باشد. انتظار می رود تا سال ۲۰۲۶ قیمت شکر بالاتر از متوسط اسمی دو دهه گذشته ثبت شود؛ اما به لحاظ حقیقی انتظار می رود قیمت واقعی شکر در سال ۲۰۲۶ در سطح پایین تری نسبت به متوسط دو دهه پیش قرار گیرد. در سال ۲۰۱۷ قیمت اسمی شکر خام و شکر سفید به ترتیب معادل ۴۰۳ و ۴۸۸ دلار بر هر تن برآورد شده و انتظار می رود تا سال ۲۰۲۶، قیمت اسمی شکر خام به ۳۶۷ دلار بر هر تن و قیمت اسمی شکر سفید به ۴۵۳ دلار بر هر تن برسد.

همچنین با توجه به پیش بینی ها، انتظار می رود مصرف جهانی شکر طی افق چشم انداز با رشد سالانه ۱/۷۵ درصدی که نسبت به دهه گذشته در سطح پایین تری قرار دارد در سال ۲۰۲۶ به ۲۰۳ میلیون تن برسد. این امر تحت تأثیر کاهش جزئی رشد جمعیتی و کندی رشد اقتصادی جهان قرار دارد. تغییرات جمعیتی، رشد درآمدها و افزایش جمعیت شهری منجر به رشد مصرف محصولات فراوری شده، شیرینی جات و نوشیدنی های شیرین شده است. طی دوره چشم انداز انتظار می رود متوسط سطح مصرف سرانه شکر افزایش یابد. مصرف سرانه شکر در سال ۲۰۱۷ معادل ۲۳/۱۸ کیلوگرم به ازای هر نفر برآورد شده و انتظار می رود در سال ۲۰۲۶ به ۲۴/۷۳ کیلوگرم به ازای هر نفر برسد.

سال ۱۴۰۰ هم مصداق خواهد داشت. اما در این میان یکی از گرفتاری‌های صنعت قند و شکر ایران نگرانی‌های مدیران دولتی با شبهه‌آفرینی و ترفندهای بازرگانان پنهان شکر است. به این معنی که ناگهان سونامی خبرهایی درباره از کنترل خارج شدن قیمت قند و شکر در داخل از هر گوشه برمی‌خیزد و دولت را می‌ترساند. دولت نیز برای جلوگیری از هیاهوهای احتمالی قیمت شکر کارخانه‌ها را تثبیت می‌کند و بازرگانان ناپیدا فرصت را برای خرید این محصولات پیدا می‌کنند. از سوی دیگر در چنین وضعیتی واردات شکر نیز روند فزاینده می‌گیرد.

تدوین سند خودکفایی قند و شکر

در سیاست‌های ابلاغی رهبر فرزانه انقلاب به خودکفایی در تولید کالاهای اساسی در کشور اشاره شده است؛ یکی از اقداماتی که دولت سیزدهم در راستای این سیاست‌های بالادستی انجام داده اصلاح قیمت چغندر قند با هدف حمایت از تولید تحقق خوداتکایی در تولید شکر است. میانگین افزایش قیمت خرید تضمینی چغندر قند در سال‌های گذشته کمتر از ۲۰ درصد بود اما در سال ۱۴۰۱-۱۴۰۰ قیمت خرید تضمینی چغندر با افزایش ۳۷ درصدی نسبت به سال گذشته، ۱۷۰۰ تومان برای هر کیلوگرم تعیین شد. علاوه بر این در راستای کاهش هزینه‌های چغندرکاران، مقرّر شد ۳۰۰ در هر کیلوگرم برای کشت‌های پاییزه و بهار چغندر به عنوان کمک هزینه حمل به قیمت خرید تضمینی اضافه شود؛ یعنی به عبارتی کمک هزینه حمل چغندر در کشت‌های پاییزه و بهار به‌طور میانگین نسبت به سال زراعی گذشته افزایش ۴۰۰ درصدی دارد.

باتوجه به اینکه، بررسی ظرفیت‌های طبیعی کشور نشان‌دهنده آن است که امکان خودکفایی قند و شکر در کشور وجود دارد، وزارت جهاد کشاورزی اقدام به تدوین سند خودکفایی قند و شکر با تأکید بر کشت پاییزه و افزایش بهره‌وری در این بخش کرده است. با اجرای این طرح ضمن خودکفایی در تأمین شکر، در هر هکتار به اندازه سه برابر شکر علوفه به دست می‌آید که موجب رونق تولید شیر و گوشت کشور خواهد شد. هدایت کشاورزان جهت عقد قرارداد با کارخانه‌های قند جهت کشت چغندر در قالب قرارداد و جلوگیری از کشت آزاد آن از جمله اقدامات در این راستا است.

منبع: روزنامه دنیای اقتصاد

سایر محصولات نیز تغییر می‌کند؛ به عبارتی اگر قرار بود قیمت‌ها صعود یا سقوط کند در یک رژیم اتفاق می‌افتاد و نسبت بین قیمت‌های محصولات مختلف کاملاً رعایت می‌شد.

بررسی زیرمجموعه‌های گروه قند و شکر

در بازار سرمایه، سهام ۱۹ شرکت در گروه قند و شکر معامله می‌شود. همه این ۱۹ شرکت در حوزه تولید شکر از چغندر قند فعالیت دارند و شرکت‌هایی که در زمینه استحصال شکر از نیشکر فعال هستند، هنوز وارد بازار سرمایه نشده‌اند. نسبت قیمت به سود میانگین این شرکت‌ها در حال حاضر ۱۲/۷ واحد است. رشد این شاخص عمدتاً به دلیل موضوع آزادسازی قیمت شکر رخ داد که انتظار اهالی بازار را در زمینه سوددهی این شرکت‌ها افزایش داد. در جدول گزارش شاخص‌های اصلی این گروه را مورد مقایسه قرار داده‌ایم.

چند ریسک اصلی قندی‌ها

در صنعت تولید قند و شکر همواره از چند ریسک اصلی صحبت به میان می‌آید؛ ریسک تأمین مواد اولیه و ریسک رقبا.

ریسک تأمین مواد اولیه: با توجه به اجرای قانون هدفمند کردن یارانه‌ها و افزایش نرخ حامل‌های انرژی و همچنین اعلام قیمت خرید تضمینی چغندر توسط دولت؛ این امر می‌تواند تأثیر بسزایی بر بهای تمام‌شده شرکت‌های قندی داشته باشد. بنابراین احتمال رخداد و شدت آن خارج از کنترل و اختیار کارخانه‌هاست. اهمیت امر زمانی مشخص می‌شود که حدود ۸۰ درصد بهای تمام‌شده کارخانه را هزینه مواد اولیه تشکیل می‌دهد.

ریسک عدم جذب مواد اولیه: به دلیل تعداد زیاد کارخانه‌ها در سطح کشور و از سوی دیگر خشکسالی و کاهش کشت، کارخانه‌ها ابتدای هر سال زراعی اقدام به عقد قرارداد با چغندرکاران برای تضمین میزان چغندر درخواستی می‌کنند.

با توجه به کاهش چشمگیر کشت چغندر به‌خصوص در سال ۱۳۹۹ شرکت‌های رقیب به‌منظور تکمیل ظرفیت تولید خود، پرداخت‌هایی مازاد بر نرخ تضمین‌شده تحت عنوان کمک کرایه و پاداش به چغندرکاران داشته‌اند که باعث افزایش قیمت مواد اولیه شده و این امر در نهایت به افزایش بهای تمام‌شده محصول انجامیده است. این موضوع در

در سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۶ میزان تولیدات شکر روندی صعودی داشته‌اند، اما در سال ۱۳۹۷ به دلیل وقوع خشکسالی و به تبع آن کاهش حجم تولید نیشکر، میزان تولید کم شده و در سال ۱۳۹۸ نیز با وقوع سیل و از بین رفتن بخش قابل توجهی از محصولات زراعی خصوصاً چغندر قند، حجم تولید به‌شدت کاهش داشته است.

وضعیت واردات شکر از سال ۱۳۹۰ تا ۱۴۰۱

آمارهای ارایه شده در بخش واردات نشان می‌دهد پس از چند سال که با افزایش تولید داخلی شکر، واردات این محصول روندی کاهنده را تجربه کرد و در سال‌های ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۷ به زیر یک میلیون تن رسید و حتی در سال ۱۳۹۷ موفق به ثبت کمترین رقم واردات شدیم اما در سه سال بعدی یعنی سال‌های ۱۳۹۸ تا ۱۴۰۰ واردات شکر دوباره به بالای یک میلیون تن رسیده است. نکته قابل اعتنای دیگر در همین جدول تغییر نسبت واردات دولتی به واردات کل است. در این سال‌های تازه سپری شده که نرخ تبدیل دلار به ریال افزایش یافت و به ویژه پس از اینکه دلار ۴۲۰۰ تومانی از واردات شکر حذف شد و نیز قیمت‌گذاری دستوری نیز بسطاطش برچیده شد، فعالیت بخش خصوصی در بازار واردات شکر کاهش چشمگیری را تجربه کرد. ارقام رسمی نشان می‌دهند در سال ۱۴۰۰ که ارز ارزان دیگر وجود خارجی نداشت، واردات دولت چهار برابر واردات بخش خصوصی شده است. به نظر می‌رسد بخشی از واردات شکر از سوی بخش خصوصی در سال‌های قبل از حذف دلار ترجیحی ثبت سفارش شده است.

با توجه به احتمال گشایش در تنگنای ارزی در سال ۱۴۰۱ برخی کارشناسان پیش‌بینی می‌کنند واردات شکر می‌تواند با دست و دلبازی بیشتری از سوی دولت انجام شود و باید از همین الان به این فکر بود که واردات شکر تولید داخلی را با آسیب جدی روبرو نکند. قیمت‌گذاری دستوری نیز می‌تواند انگیزه تولید داخلی را کاهش دهد.

طی دو تا سه دهه گذشته، نرخ حقوق ورودی شکر در ایران دستخوش تغییرات بسیاری شده است. طبق آمارهای انجمن صنفی کارخانجات قند و شکر ایران، در آغاز دهه ۸۰ تعرفه واردات شکر خام ۱۰۰ درصد و تعرفه واردات شکر سفید ۱۵۰ درصد تعیین شده بود؛ پس از آن هر سال این نرخ با تغییر همراه بوده و در برخی سال‌ها نرخ حقوق ورودی شکر خام حتی به تقریباً ۴ درصد و نرخ حقوق ورودی شکر سفید نیز به ۱۰ درصد رسید. با این حال طبق آخرین مصوبه دولت در ارتباط با تغییرات تعرفه‌ای (مربوط به ۱/۱۰/۱۳۹۵) نرخ حقوق ورودی شکر خام در ایران معادل ۲۶ درصد و نرخ حقوق ورودی شکر سفید معادل ۵۵ درصد است. با نگاهی به نرخ حقوق ورودی در کشورهای بزرگ تولیدکننده شکر، مشاهده می‌شود که اکثر این کشورها حمایت‌های تعرفه‌ای بالایی نسبت به واردات شکر خود قائل شده‌اند. براساس آمارهای سازمان تجارت جهانی، نرخ تعرفه شکر در هند ۶۰ درصد، در چین ۵۰ درصد، در تایلند ۹۴ درصد و در برزیل ۱۶ درصد است.

بر اساس فرمولی که پیش از انقلاب نیز وجود داشته در تعیین قیمت‌های تضمینی همواره قیمت گندم به عنوان نرخ پایه انتخاب می‌شد و براساس آن قیمت

رکورد روزانه تصفیه شکر در صنعت نیشکر شکسته شد

توسعه فناوری های جدید در صنعت نیشکر

در نشست امضای تفاهم نامه، دکتر مصطفی قانعی دبیر ستاد توسعه زیست فناوری معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری بر همکاری های مشترک برای بهره مندی از ظرفیت های طرفین به منظور کمک به توسعه و ترویج فناوری جدید و دانش بنیان در صنعت نیشکر تأکید کرد و زیست فناوری را نوک پیکان حرکت کشور به سمت اقتصاد، تولید و اشتغال دانش بنیان برشمرد.

توسعه کمی و کیفی محصولات نیشکر بر پایه دانش

در این نشست، مدیرعامل توسعه نیشکر و صنایع جانبی، نیشکر را شرکتی بر مدار علم دانش دانست که در زمینه تولید و در عرصه نوآوری و ساخت قطعات صنعتی و ماشین آلات کشاورزی مرتبط با نیشکر توانسته با استفاده از توان نخبگان و پژوهشگران، توفیقات زیادی به دست آورد. دکتر عبدعلی ناصری، ایجاد صنایع جانبی، استفاده حداکثری از گیاه نیشکر در تولید محصولاتی نظیر الکل طبی، خمیرمایه، خوراک دام، ام.دی.اف، کاغذ و توسعه صنایع پایین دستی را بخشی از اقدامات این شرکت برای توسعه کمی و کیفی و تنوع محصولات عنوان کرد. به گفته وی، صنعت نیشکر همواره از ورود دانش برای شتاب بخشی به توسعه کمی و کیفی محصولات استقبال کرده و تفاهم نامه های متعددی با دانشگاه ها و مراکز علمی منعقد نموده است. پیش از این نیز، صنعت نیشکر به منظور کاهش ضایعات تولید شکر، افزایش ظرفیت فناوریانه و توسعه ای برای حل مسائل و چالش های صنعت نیشکر، تفاهم نامه همکاری فناوریانه با سازمان انرژی اتمی امضا کرده است. وی در پایان، با قدردانی از نگاه ویژه ستاد توسعه زیست فناوری معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری به صنعت نیشکر، به نقش تولید دانش بنیان در امنیت غذایی اشاره و اظهار امیدواری کرد، این همکاری های مشترک منجر به تأمین هر چه بیشتر امنیت غذایی کشور شود.

شتاب بخشی به طرح های زیست فناوری

در ادامه این نشست، معاونت کشاورزی و تولیدات غیرنیشکری توسعه نیشکر به اقدامات این شرکت به توسعه فناوری در برداشت نیشکر و کاهش ضایعات اشاره کرد و افزود: از سال گذشته، جمع آوری سرشاخه های سبز نیشکر به منظور تأمین علوفه دام ها اجرایی شده و با این تفاهم نامه اجرای کامل طرح، شتاب بیشتری خواهد گرفت. مهندس محمدامین روزبخش زاده، نیشکر را گیاهی با ارزش افزوده بالا دانست که از پسماند آن محصولاتی به بار می نشیند که هم نفع اقتصادی دارد و هم پشتیبان محیط زیست است. وی از حرکت هدفمند این صنعت به سمت کشاورزی دانش بنیان خبر داد و طراحی و بومی سازی دستگاه ها و ادوات کشاورزی، استفاده حداکثری از پساب نیشکر، مدیریت مصرف آب و استفاده بهینه از منابع آبی و... را نمونه ای از این حرکت هدفمند برشمرد که به افزایش بهره وری منجر می شود. در این نشست، دکتر جعفر آل کثیر مدیرعامل مؤسسه تحقیقات و آموزش توسعه نیشکر نیز در رابطه با دستاوردهای پژوهشی و تحقیقاتی این مؤسسه به عنوان بزرگ ترین دپارتمان علمی کشور در حوزه نیشکر، سخن گفت. بر اساس این گزارش، حمایت از طرح های فناوریانه در برداشت، جمع آوری سرشاخه های سبز نیشکر، تولید فرآورده های زیستی با ارزش از پساب و پسماند نیشکر، توسعه فناوری های دوستدار محیط زیست در صنعت نیشکر، تولید محصولات، توسعه خدمات زیست فناوری با هدف تأمین امنیت غذایی کشور و... بخشی از مفاد تفاهم نامه امضا شده بین شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی و ستاد توسعه زیست فناوری معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری است.

آوازه اش در منطقه به عنوان صنعتی پیشرو، طنین انداز شده که از پسماندش، محصولات استراتژیکی نظیر الکل طبی، خمیرمایه، کاغذ، ام.دی.اف، نئوپان، خوراک دام و انواع شکرهای دارویی و طعم دار تولید می شود و با این حجم از تولید، کام بورس شیرین خواهد شد. ام.دی.اف یکی از چند محصولی است که از ضایعات به دست می آید و این روزها در بازار ایران و کشورهای همسایه، در زمره برندهای نام آشنا هستند و رقابتی شانه به شانه با سایر برندها دارند. از همین مژاس نیشکر که پسماندی قهوه ای و چسبناک است، در قلب شکرستان ایران، هشتاد درصد الکل طبی مورد نیاز کشور تولید می شود و در شرایط کرونایی یک پای کم کردن شر و بورس منحوس کرونا بود. شرکت خمیرمایه و الکل رازی صنعت نیشکر، به عنوان قطب تولید الکل طبی منطقه، با تولید روزانه ۱۱۰ هزار لیتر الکل طبی به یک برند معروف بدل شده و با کیفیت ترین الکل طبی خاورمیانه در این کارخانه عرضه می شود. نیشکر خوزستان، قطب تولید خاورمیانه در تولید شکرهای دارویی است و با تولید خوراک دام هم، دستی در تأمین گوشت قرمز مورد نیاز مردم دارد. این صنعت قرار است به زودی به جرگه تولیدکنندگان بزرگ کاغذ بپیوندد. آنچه گفته شد، فقط بخشی از عظمت شرکتی است که به زودی کام بورس را شیرین خواهد کرد.

توسعه صنعت نیشکر شتاب می گیرد

با امضای این تفاهم نامه که چهارشنبه (۱۴ دی ماه) به امضای مدیرعامل توسعه نیشکر و صنایع جانبی و دبیر ستاد توسعه زیست فناوری معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری رسید، از توان شرکت های دانش بنیان به منظور افزایش ارزش افزوده محصولات نیشکری، صیانت از محیط زیست، کاهش هزینه تولید و تأمین امنیت غذایی کشور استفاده می شود. با امضای تفاهم نامه همکاری مشترک بین شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی و ستاد توسعه زیست فناوری معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری، گامی دیگر به سمت اقتصاد، تولید و اشتغال دانش بنیان همگام با صیانت از محیط زیست برداشته شد. به گزارش روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، با امضای این تفاهم نامه که چهارشنبه (۱۴ دی ماه) به امضای مدیرعامل توسعه نیشکر و صنایع جانبی و دبیر ستاد توسعه زیست فناوری معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری رسید، از توان شرکت های دانش بنیان به منظور افزایش ارزش افزوده محصولات نیشکری، صیانت از محیط زیست، کاهش هزینه تولید و تأمین امنیت غذایی کشور استفاده می شود.

دکتر عبدعلی ناصری با بیان اینکه تاکنون بیش از دو میلیون تن نیشکر در کشت و صنعت های هشتگانه برداشت شده، افزود: از این میزان برداشت نیشکر، ۱۶۷ هزار تن شکر تولید شده است. به گزارش روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی با اعلام این خبر گفت، در شبانه روز گذشته، با تولید ۹۱۶ تن شکر سفید در کشت و صنعت نیشکر امیرکبیر، برای اولین بار در تاریخ شرکت، رکورد تصفیه شکر شکسته شد. دکتر عبدعلی ناصری با بیان اینکه تاکنون بیش از دو میلیون تن نیشکر در کشت و صنعت های هشتگانه برداشت شده، افزود: از این میزان برداشت نیشکر، ۱۶۷ هزار تن شکر تولید شده است. بر اساس این گزارش، این میزان تصفیه شکر سفید و عرضه گسترده آن، موجودی شکر را در بازارهای سراسر ایران افزایش داده است. مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر در بخشی دیگر از سخنان خود، از استمرار تولید و تصفیه شکر خبر داد و بیان داشت، شکر در شیفت های کاری، بدون وقفه تولید و با نظارت سازمان صمت، روانه بازار می شود. مدیرعامل شرکت کشت و صنعت نیشکر امیرکبیر نیز ثبت رکورد تصفیه شکر در این واحد نیشکری را حاصل همت کارگران دانست و تأکید کرد، صنعت بزرگ توسعه نیشکر مسیری را در پیش گرفته که با حمایت های لازم، به سمت خودکفایی کشور در تأمین این کالای استراتژیک گام بر می دارد. پیش بینی می شود امسال از مجموع کشت و صنعت های توسعه نیشکر پنج میلیون تن نیشکر برداشت و از این میزان بیش از ۵۰۰ هزار تن شکر تولید شود. با جادوی نیشکر.

زمستان بورس، شیرین می شود

این، برای اولین بار است که بازار سرمایه، آغوش خود را به روی نیشکر گشوده و با پذیرش آن، سهام نیشکر با محصولات متنوع و پربارش، شگفتی ساز تاریخ بورس می شود و به بزرگ ترین عرضه اولیه، بدل خواهد شد. جادویی ترین گیاه دنیا؛ این عنوانی است که اهل فن به نیشکر داده اند. گیاهی که محصولاتش همچون یک شعبده است و از رشته رشته وجودش هزار و یک محصول تولید می شود. مزارع شکرشکن نیشکر با آن طراوت همیشگی و سبزی گسترده در دشت، سرزمین خوزستان را شکرستان کرده و حالا با پذیرفته شدنش در بازار سرمایه، قرار است زمستان بورس را شیرین و سرسبز کند. این، برای اولین بار است که بازار سرمایه، آغوش خود را به روی نیشکر گشوده و با پذیرش آن، سهام نیشکر با محصولات متنوع و پربارش، شگفتی ساز تاریخ بورس می شود و به بزرگ ترین عرضه اولیه، بدل خواهد شد.

نیشکر زمستان بورس را سرسبز می کند

این محصول پربرت جنوب غربی ایران، طبق پیش بینی کارشناسان، بهاری دل انگیز در زمستان بورس خواهد افکند و سیمای سبز شیرین به چهره شیشه ای بورس می بخشد. در کنار دانه های شکرین نیشکر که کام مردم را از شمالی ترین نقطه تا جنوبی ترین، شیرین کرده، این صنعت سرسبز، محصولاتی را تولید می کند که هر کدام در نوع خود بی نظیر است و وزنه ای مهم در اقتصاد ایران و منطقه محسوب می شود. شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی با مزارعی هوشمند در وسعت ۸۴ هزار هکتار و روش های نوین در «داشت، کاشت و برداشت»، نام و

نفس‌های پایانی تولید شکر در کشور

«بهمن دانایی» دبیر انجمن قند و شکر کشور در گفت‌وگو با بازاریابان با اشاره به مشکلات ایجاد شده برای صنعت قند کشور اظهار داشت: در حالی که حدود ۱۰ ماه از سال گذشته و بهره‌برداری بخش چغندر قند روزهای آخر خود را می‌گذراند، هنوز قیمت شکر اعلام نشده است. وی وضعیت تولید را در سال جاری بسیار مطلوب اعلام و عنوان کرد که میزان تولید در سال جاری تقریباً به اندازه سال گذشته است و پیش‌بینی تولید چغندر قند در سال جاری حدود ۶.۸ میلیون تن است که از این رقم بین ۸۷۰ تا ۹۰۰ هزار تن شکر تولید می‌شود. دانایی افزود: میزان تولید شکر از بیش‌تر نیز در سال جاری بین ۵۵۰ تا ۶۰۰ هزار تن و بیش‌بینی میزان مجموع تولید شکر (چغندر قند و بیش‌تر) برای سال جاری ۱.۴ تا ۱.۵ میلیون تن است.

شگفتی‌سازی تاریخی در قیمت‌گذاری چغندر قند و شکر

دبیر انجمن قند و شکر با انتقاد شدید از عدم قیمت‌گذاری شکر، تصریح کرد: هیچ سالی نبوده که قیمت‌گذاری این محصول، این همه مدت طول بکشد. دانایی با بیان اینکه ابتدای سال قیمت هر کیلوگرم چغندر قند ۱۷۰۰ تومان بعلاوه ۱۰۰ تومان کمک کرایه حمل و نقل تعیین شد، افزود: در انتهای اردیبهشت ماه، کمک کرایه را به ۴۰۰ تومان افزایش دادند و قیمت چغندر قند در مجموع به ۲۱۰۰ تومان رسید. وی ادامه داد: این در حالی بود که آن زمان کشت چغندر قند تمام شده بود و این افزایش جز بالا بردن قیمت تمام شده، منفعت دیگری نداشت. دبیر انجمن قند و شکر با بیان اینکه در اردیبهشت ماه قیمت شکر وارداتی برای شرکت بازرگانی دولتی درب کارخانه ۱۸ هزار تومان اعلام شد، گفت: در آن زمان شفاهی به ما اعلام کردند که شما نیز شکر تولیدی تان را به همین نرخ عرضه کنید و اگر چه ما خواستار ابلاغ این موضوع به شکل رسمی شدیم، اما مسؤولان زیر بار نرفتند. دانایی تصریح کرد: زمانی که قیمت شکر داخلی نیز ۱۸ هزار تومان شد، مزیت رقابتی با نوع وارداتی آن داشت و همه امور روی روال طبیعی پیش می‌رفت، اما با افزایش ۳۰۰ تومانی قیمت چغندر قند این موازنه برهم خورد. وی اضافه کرد: با افزایش قیمت چغندر قند، قیمت شکر داخلی به بیش از ۲۰ هزار تومان رسید در حالی که قیمت شکر وارداتی حدود ۱۸ هزار تومان بود و همین امر منجر به گسترش واردات شکر به کشور شد. دانایی با انتقاد از عملکرد وزارت جهاد کشاورزی در کنار گذاشتن تشکلهای بخش خصوصی، گفت: متأسفانه مسؤولان این وزارتخانه اجازه ملاقات به بخش خصوصی نمی‌دهند و پاسخگو نیستند.

۵۷۰۰ میلیارد تومان از مطالبات چغندر کاران باقی مانده است

وی در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به اینکه کارخانجات قند و شکر ۵۷۰۰ میلیارد تومان به چغندر کاران بدهکار هستند، افزود: دلیل این امر ماندن شرکتهای تولید داخل در انبارهاست و مبلغی هم که به کشاورزان پرداخت شده از محل تسهیلات بانکی و ارزانی‌فروشی شکر حتی کمتر از ۱۸۰۰۰ تومان اعلامی بوده که اتفاق افتاده است. دانایی با تأکید بر اینکه با این شرایط، سال آینده کشاورزان چغندر قند نخواهند کاشت، گفت: هم‌اکنون ما بیش از ۵۱ درصد مطالبات کشاورزان را پرداخت نکرده‌ایم، در حالی که سال گذشته در چنین مقطعی فقط ۱۹ درصد مطالبات تسویه نشده، باقی مانده بود.

تولید شکر در سال آینده کاهش می‌یابد، تولید صیفی‌جات افزایش

وی تصریح کرد: به همین دلیل برای سال آینده پیش‌بینی کاهش تولید چغندر قند و به تبع آن کاهش تولید شکر را داریم. دانایی اضافه کرد: در چنین شرایطی کشاورزان به کاشت صیفی‌جات از جمله گوجه فرنگی، پیاز و سیب‌زمینی روی می‌آورند و این محصولات در حدی تولید می‌شود که روی دست تولیدکننده می‌ماند و دولت مجبور به خرید تضمینی آنها می‌شود. وی با بیان اینکه شعار وزارت جهاد کشاورزی خودکفایی در تولید محصولات استراتژیک و توسعه کشت قراردادی است، تصریح کرد: نه تنها دولت نمی‌تواند با روند فعلی به اهداف فوق دست یابد، بلکه کشت قراردادی چغندر قند را که سال‌هاست اجرا می‌شود و تنها کشت قراردادی واقعی کشور است، با مشکل مواجه خواهد کرد.

انتقاد از بی‌ثباتی در انتصابات مدیران وزارت جهاد کشاورزی

دانایی همچنین از بی‌ثباتی انتصابات در وزارت جهاد کشاورزی انتقاد کرد و ادامه داد: به محض اینکه با یک معاون آشنا می‌شویم و وی با امور مربوط به کار آشنا می‌شود، او را برکنار و شخص دیگری را جایگزین می‌کنند که این مسئله نیز کار را برای تولیدکنندگان بسیار دشوار کرده است. وی تصریح کرد

تورم و نرخ ارز راه تولید را تنگ و تاریک کرده‌اند

همین چند روز پیش بود مسعود نیلی استراتژیست اقتصاد ایران با صراحت از رسیدن نرخ رشد نقدینگی به نقطه جوش نوشت و یادآور شد این میزان نرخ رشد می‌تواند ارتفاع نرخ تورم را در بالاترین سطح نسبت به دهه‌های پیشین نگه دارد. نیلی تأکید کرد اقتصاد ایران که عادت داشت در دامنه تورمی معادل ۲۰ تا ۲۵ درصد زندگی کند اما از سال ۱۳۹۷ عادت پیدا کرده در دامنه تورمی ۴۰ تا ۵۰ درصد زندگی کند. او و نیز بسیاری از کارشناسان و اقتصاددانان هشدارهای تلخی داده‌اند و می‌گویند با توجه به وضعیت در هفته‌های پایانی سال به سوی نرخ تورم بالاتر می‌رویم. این نشانه‌ها را می‌توان در گزارش تازه بانک مرکزی از عملیات اجرایی سیاست پولی دید. این گزارش از تلاطم روند صعودی بسط نقدینگی در بازار باز خبر می‌دهد. طبق اطلاعات ارائه‌شده از سوی نهاد پولی، بانک مرکزی در هفته منتهی به ۱۷ بهمن‌ماه امسال ۱۳۰ هزار میلیارد تومان نقدینگی جدید به بازار باز تزریق کرده که عددی بی‌سابقه در معاملات این بازار در سال جاری محسوب می‌شود. بسط ۱۳۰ هزار میلیارد تومانی نقدینگی در قالب توافق با خرید و دادوستد اوراق بین بانک‌ها و بانک مرکزی اتفاق افتاده است. سطح بالای تزریق پول در معاملات بازار ارز را می‌توان نشان‌دهنده افزایش روزافزون نیاز بانک‌ها به منابع بانک مرکزی قلمداد کرد؛ موضوعی که از نگاه کارشناسان می‌تواند به معنای افزایش ناترازی در نظام بانکی کشور باشد. از سوی دیگر بالا بودن میزان تزریق نقدینگی به بازار باز به معنای فغال شدن محرک‌های افزایش پایه پولی است و برای همین است که کارشناسان نسبت به پیامدهای تورمی این مسئله برای اقتصاد هشدار می‌دهند. یکی از موضوعات نگران‌کننده در خصوص افزایش نیاز بانک‌ها به نقدینگی، بالا رفتن نرخ تورم است. در حقیقت حجم بالای منابع تزریقی بانک مرکزی به بازار باز یکی از زمینه‌های رشد پایه پولی در کشور محسوب می‌شود. از آنجا که افزایش پایه پولی به معنای افزایش نقدینگی و بالا رفتن گردش نقدینگی در اقتصاد است، به نظر می‌رسد زنگ خطر رشد تورم در پایان سال به صدا درآمده است. نکته قابل توجه این است که افزایش تزریق پول محدود به بازار باز نبوده و در بازار شبانه نیز حجم پول تزریقی بالاست. گزارش بانک مرکزی نیز نشان می‌دهد که سطح معاملات و تزریق پول بانک مرکزی در عملیات بازار شبانه در هفته منتهی به ۱۷ بهمن‌ماه برابر با ۹ هزار و ۸۶۰ میلیارد تومان بوده است. با اینکه این رقم از هفته منتهی به ۱۲ بهمن‌ماه کمتر بوده اما همچنان سطح بالایی در تزریق نقدینگی در این بازار محسوب می‌شود. در بازار شبانه تاریخ سررسید معاملات میان بانک‌ها با یکدیگر کوتاه‌مدت‌تر بوده و در نرخ سود در دامنه‌های معین قرار دارد؛ دامنه‌ای که بانک مرکزی آن را تعیین می‌کند و از ۱۴ تا ۲۲ درصد متغیر است. بانک مرکزی تزریق خود در این بازار را تحت عنوان اعتبارات قاعده‌مند انجام داده که نرخ سود آن در سقف خود قرار دارد. در مجموع به نظر می‌رسد بالا بودن بسط نقدینگی از سوی بانک مرکزی برای تأمین نیازهای مالی بانک‌ها پیش‌بینی‌ها را به سمت افزایش نرخ تورم در پایان سال می‌برد. از سوی دیگر افزایش نرخ تبدیل دلار به ریال ایران نیز در ماه‌های تازه سپری شده به بیشترین نرخ رسیده است. واردات نهاده‌های کشاورزی به قیمت ارز نیمایی یعنی هر دلار برابر با ۲۸۵۰۰ تومان نیز به معنای افزایش هزینه‌های تولید است. این دوعنصر یعنی فزاینده شدن نرخ تورم و قیمت ارزهای معتبر راه تولید داخلی را تنگ و تاریک کرده است.

که وزارت جهاد کشاورزی در دولت سیزدهم، بازرگانی‌ترین وزارت جهاد در طول تمام ادوار بعد از انقلاب است که فقط کار بازرگانی و واردات می‌کند و تولید را به‌طور کل فراموش کرده است. دانایی با بیان اینکه به دنبال مشکلات مذکور تاکنون سه مرتبه به کمیسیون کشاورزی مراجعه و مسائل را با آنان مطرح کردیم، گفت: تنها کاری که کمیسیون انجام داده نوشتن نامه به وزیر جهاد کشاورزی بوده و اقدام دیگری صورت نگرفته است به عبارتی پیگیری ما از کمیسیون مذکور هیچ خروجی و نتیجه‌ای به همراه نداشته است. وی در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به اینکه سال گذشته بارها به معاون بازرگانی وقت وزارت جهاد کشاورزی نامه نوشتیم و درباره کمبود شکر در ماه‌های آتی هشدار دادیم، اضافه کرد: در آن مقطع ما اعلام کردیم که موجودی شکر تا اردیبهشت و خرداد ۱۴۰۱ جوابگوی نیاز کشور است و باید به موقع اقدام به واردات این محصول کرد که به این تذکر ما توجهی نشد. دانایی ادامه داد: به دنبال این مسأله دولت در اردیبهشت ماه امسال، به صورت شتابزده اعلام کرد که شکر وارد شود و ارز ارزان قیمت در اختیار واردکنندگان قرار داد و این واردات گسترده در حالی انجام شد که قیمت شکر تولید داخل را بی‌منطق افزایش دادند؛ بنابراین شکر وارداتی بازار را اشباع کرد و شکر تولیدی داخل انبارها ماند.

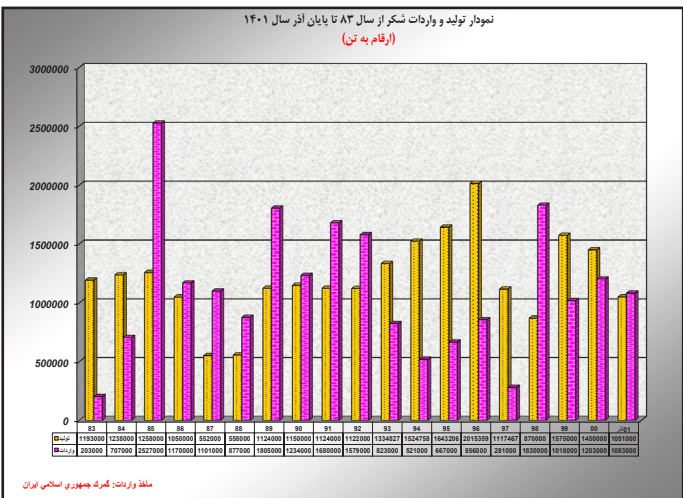
واردات ۱.۱ میلیون تن شکر در سالی که شرایط تولید بسیار خوب است

وی با بیان اینکه تا حدود ۲۰ روز قبل، ۱.۱ میلیون تن شکر وارد کشور شده است، ادامه داد: این در حالی است که میزان نیاز کشور به شکر بسیار کاهش یافته و قبل از کرونا این رقم ۲.۲ میلیون تن بوده، اما اخیراً نیاز به ۱.۷ تا ۱.۸ میلیون تن رسیده و با توجه به میزان تولید داخل ما نهایتاً ۳۰۰ تا ۴۰۰ هزار تن شکر نیاز داشتیم. دانایی اشاره کرد که براساس ماده ۱۶ قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی، دولت مکلف است برای واردات کالاهای کشاورزی که مشابه آن در داخل تولید می‌شود، تعرفه مناسب به نفع تولید داخل وضع کند.

اقداماتی که هدف‌دار است

دبیر انجمن قند و شکر با بیان اینکه به نظر می‌رسد اقدامات مسؤولان مربوطه هدف‌دار بوده نه از سر ناآگاهی، ادامه داد: ما از آقای رییس‌جمهور درخواست داریم در سفرهای استانی خود بازدید می‌کنیم از یکی از کارخانجات قند داشته باشد و وضعیت اسفبار آنها را ببیند. دانایی همچنین با بیان اینکه در اواخر سال ۱۳۹۹ شکر از شمول قیمت‌گذاری دستوری خارج شد، گفت: متأسفانه در دی ماه ۱۴۰۰، با اصرار سازمان حمایت این کالا مجدداً مشمول قیمت‌گذاری دستوری شد. وی تأکید کرد: با این اوضاع به نظر نمی‌رسد که دیگر کسی حاضر به سرمایه‌گذاری در حوزه صنایع تبدیلی به ویژه در بخش کالاهای اساسی باشد.

دانایی همچنین به تعیین قیمت ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومان برای ارز نیما اشاره و اضافه کرد: این هم نوعی رانت شبیه ارز ۴۲۰۰ تومانی و ۷ برابر آن است. این کار فقط به نفع واردکننده است و صادرکننده و تولیدکننده به‌شدت زیان خواهند کرد و بسیار عجیب است که با تجربه ارز ۴۲۰۰ تومانی، دولت دست به چنین اقدامی زده است. وی با بیان اینکه مجموع این اقدامات منجر به از دست رفتن تولید داخل خواهد شد، گفت: ما تمام این اتفاقات را از چشم وزارت جهاد کشاورزی می‌بینیم و این وزارتخانه را مسؤول مستقیم آن می‌دانیم. دانایی با انتقاد از ضعف شدید وزارت جهاد کشاورزی در مدیریت تولید و بازار محصولات استراتژیک، افزود: در طول سال‌های اخیر، هرگز با چنین شرایطی در این وزارتخانه مواجه نبوده‌ایم.

چرا واردات بخش خصوصی ۳.۵ برابر شد

در حالی که در سال زراعی جاری هیچ اتفاقی در صنعت قند و شکر و حتی مسائل آب و هوایی و اقتصاد ملی رخ نداده است که معنادار باشد اما معلوم نیست چرا واردات شکر از سوی بخش خصوصی سه و نیم برابر شده است. آمارهای این صفحه نشان می دهند میزان واردات شکر از سوی بخش خصوصی در سال ۱۴۰۰ معادل ۲۹۴ هزار تن بوده است اما این عدد در سال جاری به عدد ۱۰۸۴ هزار تن رسیده است. نکته معنادار دیگر این است که کل واردات شکر امسال را بخش خصوصی انجام داده و دولت هیچ وارداتی نداشته است. این در حالی است که در سال گذشته دولت نزدیک به سه برابر بخش خصوصی شکر وارد کرده بود. به نظر می رسد این میزان واردات از سوی بخش خصوصی به رغم حذف دلار ۴۲۰۰ تومانی و ملزم بودن واردکنندگان از دلار نیمایی نیز نرخ سود شگفت انگیز واردات شکر را دستخوش تغییر معناداری نکرده است. واقعیت این است که تفاوت حدود میانگین ۲۵ درصدی دلار نیمایی و دلار آزادی می تواند در این رخداد سهم قابل اعتنايي داشته باشد. نکته دیگر در مقوله واردات شکر افزایش قیمت شکر وارد شده است. در حالی که در سال ۱۴۰۰ میزان واردات شکر معادل ۱۲۰۰ هزار تن به ارزش ۵۴۵ میلیون دلار گزارش شده است ارزش واردات ۱۰۸۳ هزار تن شکر وارداتی در سال جاری برابر با ۵۸۱ میلیون دلار بوده است. کسی سر از داستان واردات شکر برمی دارد؟

واردات شکر خام بصورت ماهیانه از سال ۱۳۸۵ تا سال ۱۴۰۱ (ارقام هزار تن)

ردیف	سال	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۱	۱۳۸۵	۱۵۴	۹۴	۱۱۱	۲۰۵	۳۰۷	۱۹۲	۱۸۷	۲۲۳	۱۹۴	۲۹۸	۲۴۰	۲۷۶	۲۴۸۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۵۴	۲۴۸	۳۵۹	۵۶۴	۸۷۱	۱۰۶۳	۱۲۵۰	۱۴۷۳	۱۶۶۸	۱۹۶۵	۲۲۰۵	۲۴۸۱	
۲	۱۳۸۶	۲۳۶	۲۲۸	۱۱۲	۵۴	۱۱۱	۱۳۳	۶۱	۵۵	۶۵	۲۷	۵۰	۳۸	۱۱۷۰
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۲۳۶	۴۶۴	۵۷۶	۶۳۰	۷۴۱	۸۷۴	۹۳۵	۹۹۰	۱۰۵۵	۱۰۸۲	۱۱۳۲	۱۱۷۰	
۳	۱۳۸۷	۲۸	۲۹	۸۸	۸۹	۱۴۹	۱۷۳	۲۴	۶۸	۶۵	۱۲۶	۱۶۹	۹۳	۱۱۰۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۲۸	۵۷	۱۴۵	۲۳۴	۳۸۳	۵۵۶	۵۸۰	۶۴۸	۷۱۳	۸۳۹	۱۰۰۸	۱۱۰۱	
۴	۱۳۸۸	۱۱۹	۱۰۸	۵۷	۶۴	۴۲	۳۳	۹۴	۴۶	۴۵	۷۴	۱۲۲	۷۳	۸۷۷
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۱۹	۲۲۷	۲۸۴	۳۴۸	۳۹۰	۴۲۳	۵۱۷	۵۶۳	۶۰۸	۶۸۲	۸۰۴	۸۷۷	
۵	۱۳۸۹	۶۹	۱۰۷	۱۳۲	۲۳۴	۳۱۲	۳۳۰	۱۶۱	۱۱۲	۸۰	۶۳	۷۳	۱۳۲	۱۸۰۵
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۶۹	۱۷۶	۳۰۸	۵۴۲	۸۵۴	۱۱۸۴	۱۳۴۵	۱۴۵۷	۱۵۳۷	۱۶۰۰	۱۶۷۳	۱۸۰۵	
۶	۱۳۹۰	.	۲۴	۱۲	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۳۱	۱۸	۱۷	۱۸۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
	جمع هر ماه + ماه های قبل	.	۲۴	۳۶	۱۰۴	۴۰۵	۷۸۹	۸۲۰	۸۳۸	۸۵۵	۱۰۳۶	۱۱۷۸	۱۲۳۴	
۷	۱۳۹۱	۵۰	۶۹	۱۲۱	۵۵	۱۵۴	۱۹۶	۱۹۰	۳۷	۲۲۸	۱۵۱	۳۰۷	۱۲۳	۱۶۸۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۵۰	۱۱۹	۲۴۰	۲۹۵	۴۴۹	۶۴۵	۸۳۵	۸۷۲	۱۱۰۰	۱۲۵۱	۱۵۵۸	۱۶۸۱	
۸	۱۳۹۲	۸۸	۱۵	۸۸	۱۱۴	۱۵۹	۱۵۹	۲۰۷	۱۱۵	۱۴۶	۱۳۴	۲۲۵	۲۲۷	۱۵۷۹
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۸۸	۱۰۳	۱۹۱	۳۰۵	۳۶۶	۵۲۵	۷۳۲	۸۴۷	۹۹۳	۱۱۲۷	۱۳۵۲	۱۵۷۹	
۹	۱۳۹۳	۱۶۵	۱۳۷	۲۱۱	۵۷	۴۰	۶۷	۴۷	۱۹	۸۰	.	.	.	۸۲۳
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۶۵	۳۰۲	۵۱۳	۵۷۰	۶۱۰	۶۷۷	۷۲۴	۷۴۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	
۱۰	۱۳۹۴	.	۵۰	۱۱۰	۹۰	۱۲	۷۰	۱۰۷	۱۷۵	۱۰۵	۲	۵	۲۴	۵۲۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	.	۵۰	۱۷۰	۲۶۰	۲۷۰	۳۴۰	۴۱۰	۵۸۵	۶۹۰	۶۹۲	۶۹۷	۵۲۱	
۱۱	۱۳۹۵	.	.	.	۲۵	۲۲۱	۱۷۰	۷۶	۵۰	۶۶	۶۸	.	۱۶	۶۶۷
	جمع هر ماه + ماه های قبل	.	.	.	۲۵	۲۴۶	۳۹۱	۴۶۷	۵۱۷	۵۸۳	۶۵۱	۶۵۱	۶۶۷	
۱۲	۱۳۹۶	.	۱۹۵	۲۲۹	۱۲۹	۱۳۸	۱۶	۱۶	۵۵	.	۱۴	.	۸۰	۸۵۶
	جمع هر ماه + ماه های قبل	.	۱۹۵	۴۲۴	۵۵۳	۶۹۱	۷۰۷	۷۰۷	۷۶۲	۷۶۲	۷۷۶	۷۷۶	۸۵۶	
۱۳	۱۳۹۷	.	۳۸	۴۹	۱	.	.	.	.	۶۶	.	۶۶	۶۱	۲۸۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	.	۳۸	۸۷	۸۸	۸۸	۸۸	۸۸	۸۸	۱۵۴	۱۵۴	۲۲۰	۲۸۱	
۱۴	۱۳۹۸	۸۲	۲۱۳	۲۸۰	۲۲۰	۸۰	۱۴۳	۲۱۰	۹۸	۱۵۰	۱۷۱	۱۰۵	۷۸	۱۸۳۰
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۸۲	۲۹۵	۵۷۵	۷۹۵	۸۷۵	۱۰۱۸	۱۲۲۸	۱۳۲۶	۱۴۷۶	۱۶۴۷	۱۷۵۲	۱۸۳۰	
۱۵	۱۳۹۹	۹۷	۱۳۱	۲۰۱	۱۱۲	۲	۱۷۳	۱۴۲	۶۳	۶۳	۱۷	۱۶	.	۱۰۱۸
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۹۷	۲۲۸	۴۲۹	۵۴۱	۵۴۳	۷۱۷	۸۵۹	۹۲۲	۹۸۵	۱۰۰۲	۱۰۱۸	۱۰۱۸	
۱۶	۱۴۰۰	۱۳	۲۷۹	۹۵	۱۳۵	.	۲۴۴	۱۲۳	۲	۱۴۹	۳۹	۷۴	۵۰	۱۲۰۳
	جمع هر ماه + ماه های قبل	.	۲۹۲	۳۸۷	۵۲۲	۵۲۲	۷۶۶	۸۸۹	۸۹۱	۱۰۴۰	۱۰۷۹	۱۱۵۳	۱۲۰۳	
۱۷	۱۴۰۱	.	.	۱۰۷	۱۳۶	۲۳۹	۹۸	۳۸۰	۷۹	۴۴	.	.	.	۱۰۸۳
	جمع هر ماه + ماه های قبل	.	.	۱۰۷	۲۴۳	۴۸۲	۵۸۰	۹۶۰	۱۰۳۹	۱۰۸۳	.	.	.	

619

سال	واردات بخش خصوصی	واردات بخش دولتی	جمع واردات
۱۳۸۰	۰	۹۳۷	۹۳۷
۱۳۸۱	۵۰	۸۲۰	۸۷۰
۱۳۸۲	۵۰	۱۶۰	۲۱۰
۱۳۸۳	۴۲	۱۶۱	۲۰۳
۱۳۸۴	۸۰	۶۲۷	۷۰۷
۱۳۸۵	۱۸۵	۱۰۴۲	۱۲۲۷
۱۳۸۶	۹۶۲	۲۰۸	۱۱۷۰
۱۳۸۷	۱۱۰۱	۰	۱۱۰۱
۱۳۸۸	۸۷۷	۰	۸۷۷
۱۳۸۹	۱۸۰۵	۰	۱۸۰۵
۱۳۹۰	۱۳۴	۰	۱۳۴
۱۳۹۱	۱۱۷۵	۵۰۵	۱۶۸۰
۱۳۹۲	۹۹۲	۵۸۷	۱۵۷۹
۱۳۹۳	۵۶۲	۳۶۱	۹۲۳
۱۳۹۴	۳۶۴	۱۵۷	۵۲۱
۱۳۹۵	۳۵۸	۳۰۹	۶۶۷
۱۳۹۶	۷۱۸	۱۳۸	۸۵۶
۱۳۹۷	۸۱۸	۱۹۵	۱۰۱۳
۱۳۹۸	۶۵۵	۱۱۷۵	۱۸۳۰
۱۳۹۹	۶۵۰	۳۶۸	۱۰۱۸
۱۴۰۰	۲۹۴	۹۰۹	۱۲۰۳
۱۴۰۱	۱۰۸۳	۰	۱۰۸۳

مأخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران

واردات شکر از سال ۸۴ تا پایان آذر سال ۱۴۰۱ به تفکیک خام و سفید						
سال	سفید(هزار تن)	بها (دلار)	خام(هزار تن)	بها (دلار)	جمع واردات(هزار تن)	بها جمع واردات (دلار)
۱۳۸۴	۷۸	۲۰.۱۲۴.۰۰۰	۶۳۹	۱۷۷.۲۵۶.۰۰۰	۷۰۷	۱۹۷.۳۸۰.۰۰۰
۱۳۸۵	۶۳۷	۲۹۱.۳۷۱.۹۱۰	۱.۸۹۰	۷۲۶.۱۸۲.۵۵۹	۲.۵۲۷	۱.۰۱۷.۴۵۴.۴۶۹
۱۳۸۶	۳۴۸	۱۳۳.۳۰۹.۳۴۴	۸۲۲	۲۷۴.۴۶۱.۳۶۷	۱.۱۷۰	۴۰۷.۷۷۰.۷۱۰
۱۳۸۷	۱۰۳	۳۷.۲۱۳.۳۲۲	۹۹۸	۲۸۷.۸۰۰.۰۱۳	۱.۱۰۱	۲۲۵.۰۱۳.۳۴۵
۱۳۸۸	۲۷	۸.۸۱۹.۹۰۶	۸۵۰	۳۱۵.۸۲۶.۱۱۴	۸۷۷	۳۲۴.۶۴۶.۰۲۰
۱۳۸۹	.	.	۱.۸۰۵	۷۰۴.۵۲۰.۴۰۷	۱.۸۰۵	۷۰۴.۵۲۰.۴۰۷
۱۳۹۰	۶	۳.۷۹۹.۵۱۰	۱.۲۲۸	۷۵۲.۱۰۵.۳۳۴	۱.۲۳۴	۷۵۵.۹۰۴.۸۴۴
۱۳۹۱	.	.	۱.۶۸۰	۱.۰۷۲.۴۱۳.۶۰۸	۱.۶۸۰	۱.۰۷۲.۴۱۳.۶۰۸
۱۳۹۲	.	.	۱.۵۷۹	۸۲۲.۱۸۷.۵۵۸	۱.۵۷۹	۸۲۲.۱۸۷.۵۵۸
۱۳۹۳	.	.	۸۲۳	۳۷۷.۴۷۰.۴۴۰	۸۲۳	۳۷۷.۴۷۰.۴۴۰
۱۳۹۴	۴۹	۲۰.۴۷۹.۰۰۳	۴۷۲	۱۵۱.۳۵۸.۲۴۴	۵۲۱	۱۷۱.۸۲۷.۵۲۷
۱۳۹۵	.	.	۶۶۷	۶۶۷	۶۶۷	۳۲۰.۱۳۴.۹۷۸
۱۳۹۶	.	.	۸۵۶	۴۱۴.۷۴۲.۳۷۷	۸۵۶	۴۱۴.۷۴۲.۳۷۷
۱۳۹۷	.	.	۲۸۱	۱۰۲.۵۵۴.۳۰۵	۲۸۱	۱۰۲.۵۵۴.۳۰۵
۱۳۹۸	.	.	۱.۸۳۰	۶۴۲.۳۴۶.۳۲۷	۱.۸۳۰	۶۴۲.۳۴۶.۳۲۷
۱۳۹۹	.	.	۱.۰۱۸	۳۷۰.۶۶۰.۰۰۰	۱.۰۱۸	۳۷۰.۶۶۰.۰۰۰
۱۴۰۰	.	.	۱.۲۰۳	۵۴۵.۰۶۰.۰۰۰	۱.۲۰۳	۵۴۵.۰۶۰.۰۰۰
۱۴۰۱	.	.	۱.۰۸۳	۵۸۱.۷۴۰.۰۰۰	۱.۰۸۳	۵۸۱.۷۴۰.۰۰۰
جمع	۱,۲۴۸	۵۱۵۰.۱۷۰۰۵	۱۹,۷۱۴	۸,۳۲۸,۷۸۵۵.۰۳	۲۰,۹۶۳	۹,۱۶۲,۹۳۷,۴۸۵